

РЕШЕНИЕ

№ 8971

гр. София, 14.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **11249** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мирослава Йорданова-Великова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по касационната жалба на зам. директора на ТД на НАП, представляван от гл. юрисконсулт М. Е., срещу решение № 3675/12.08.2024 г., постановено по НАХД № 4749/2024 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Накателно отделение /НО/, 115-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ №74576-F742684/28.12.2023 г., издадено от заместник-директор в Териториална дирекция на Национална агенция за приходите /ТД на НАП С./.

В касационната жалба са наведени доводи, че обжалваното решение е незаконосъобразно, необосновано и неправилно. Сочи се, че липсват мотиви за отмяна на наложената санкция. Твърди, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения. В последните се съдържа пълно описание на процесното нарушение, както и обстоятелствата при които е извършено. Елементите от фактическия състав на нарушението са подробно описани. Иска се отмяна на обжалвания съдебен акт и произнасяне по същество, при което да бъде потвърдено наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява. В представена писмена защита /л.33/ сочи, че поддържа подадената касационна жалба по изложените

в нея съображения. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на исканите разноси от страна на ответника. Ответникът – „Аридаc“ ЕООД с управител Н. К., редовно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XIX касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна. Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление №74576-F742684/28.12.2023 г., издадено от заместник-директор в ТД на НАП С., с което на основание чл. 180, ал. 4, вр. ал. 1 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/, на „Аридаc“ ЕООД, са наложени 6 броя „имуществени санкции“, всяка в размер от по 400 лева /в общ размер 2400лв./ за 6 броя нарушения на чл. 86, ал. 2 във връзка с чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС.

Въз основа на събраните по делото доказателства, от фактическа страна е установено, че:

На 06.01.2022 г., дружеството издало фактура № [ЕГН]/06.01.2022 г., с данъчна основа 51,66 лева, с размер на ДДС - 10, 33 лева. Предмет на доставка - продажба на хранителни стоки. Дружеството не отразило фактурата в дневника за продажби и в справка —декларация, подадена в ТД на НАП - С. Област, с вх. № 23001850082/11.02.2022 г. за данъчен период м. 01/2022 г., поради което дължимият по доставката данък, в размер на 10,33 лева не бил начислен.

На 06.09.2023 г. представител на дружеството подал справка - декларация за ДДС с вх. № 23001993517/06.09.2023 г. за данъчния период за месец август 2023 г., в която бил включен дължимият по фактура № [ЕГН]/06.01.2022 г. данък, както и доставката били посочена в дневника за продажби за месец август 2023 г.

На 10.01.2022 г., дружеството - жалбоподател издало фактура № [ЕГН]/10.01.2022 г., е данъчна основа 2000 лева, с размер на ДДС - 400 лева. Предмет на доставка - наем. Дружеството не отразило фактурата в дневника за продажби и в справка -декларация, подадена в ТД на НАП - С. Област, с вх. № 23001850082/11.02.2022 г. за данъчен период м. 01/2022 г., поради което дължимият по доставката данък, в размер на 400 лева не бил ф начислен.

На 06.09.2023 г. представител на дружеството подал справка- декларация за ДДС с вх. № 23001993517/06.09.2023 г. за данъчния период за месец август 2023 г., в която бил включен дължимият по фактура № [ЕГН]/06.01.2022 г. данък, както и доставката били посочена в дневника за продажби за месец август 2023 г.

На 01.03.2022 г., дружеството жалбоподател издало фактура № [ЕГН]/01.03.2022 г., с

данъчна основа 416,67 лева, с размер на ДДС - 83,33 лева. Предмет на доставка - вноска по договор. Сумата била платена по банков път от „Пауър Брандс“ ЕООД на 31.03.2022 г. Дружеството не отразило фактурата в дневника за продажби и в справка -декларация, подадена в ТД на НАП - С. Област, с вх. № 23001864485/12.04.2022 г. за данъчен период м. 03/2022 г., поради което дължимият по доставката данък, в размер на 83,33 лева не бил начислен.

На 06.09.2023 г. представител на дружеството подал справка - декларация TM за ДДС с вх. № [ЕГН]/06.09.2023 г. за данъчния период за месец август 2023 г., в която бил включен дължимият по фактура № [ЕГН]/01.03.2022 г. данък, както и доставката били посочена в дневника за продажби за месец август 2023 г.

На 08.03.2022 г., дружеството издало фактура № [ЕГН]/08.03.2022 г., с данъчна основа 239,40 лева, с размер на ДДС — 47,88 лева. Предмет на доставка — бонус оборот. Дружеството не отразило фактурата в дневника за продажби и в справка -декларация, подадена в ТД на НАП - С. Област, с вх. № 23001864485/12.04.2022 г. за данъчен период м. 03/2022 г., поради което дължимият по доставката данък, в размер на 47,88 лева не бил начислен.

На 06.09.2023 г. представител на дружеството подал справка - декларация за ДДС с вх. № 16005604693/18.09.2023 г. за данъчния период за месец август 2023 г., в която бил включен дължимият по фактура № [ЕГН]/06.01.2022 г. данък, както и доставката били посочена в дневника за продажби за месец август 2023 г.

На 17.03.2022 г., дружеството издало фактура № [ЕГН]/17.03.2022 г., с данъчна основа 600,00 лева, с размер на ДДС — 120 лева. Предмет на доставка - бонус оборот. Дружеството не отразило фактурата в дневника за продажби и в справка -декларация, подадена в ТД на НАП - С. Област, с вх. № 23001864485/12.04.2022 г. за данъчен период м. 03/2022 г., поради което дължимият по доставката данък, в размер на 120 лева не бил начислен.

На 06.09.2023 г. представител на дружеството подал справка - декларация за ДДС с вх. № 23001993517/06.09.2023 г. за данъчния период за месец август 2023 г., в която бил включен дължимият по фактура № [ЕГН]/17.03.2022 г. данък, както и доставката били посочена в дневника за продажби за месец август 2023 г.

На 18.03.2022 г., дружеството издало фактура № [ЕГН]/18.03.2022 г., с данъчна основа 3000 лева, с размер на ДДС - 600 лева. Предмет на доставка - наем. Дружеството не отразило фактурата в дневника за продажби и в справка -декларация, подадена в ТД на НАП - С. Област, с вх. № 23001864485/12.04.2022 г. за данъчен период м. 03/2022 г., поради което дължимият по доставката данък, в размер на 600 лева не бил начислен.

На 06.09.2023 г. представител на дружеството подал справка - декларация за ДДС с вх. № 23001993517/06.09.2023 г. за данъчния период за месец август 2023 г., в която бил включен дължимият по фактура № [ЕГН]/18.03.2022 г. данък, както и доставката били посочена в дневника за продажби за месец август 2023 г.

За установеното нарушение на 03.11.2023 г. инспектор по приходите в ТД на НАП, в присъствието на свидетел съставил срещу дружеството АУАН № F742684, за извършено нарушение по чл. 86, ал. 1, т. 2 и т. 3 и чл. 86, ал. 2 от ЗДДС. Актът е предявен и връчен на пълномощника на дружеството, който подписал АУАН без възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН също не е депозирано писмено възражение срещу така съставения АУАН.

Въз основа на АУАН е издадено наказателното постановление, предмет на

производството пред Софийския районен съд, с което при идентичност на описанието на нарушението и неговата правна квалификация, дружеството е санкционирано на основание 180, ал. 4, вр. ал. 1 от ЗДДС с б броя „имуществени санкции“, всяка в размер от по 400 лева.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Като е изложил доводи, че неправилно наказващият орган е определил датата на извършване на нарушението е отменил НП.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Настоящият съдебен състав намира за правилни и законосъобразни и изводите на първоинстанционния съд, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, като в тази връзка напълно споделя изложените в решението му мотиви.

Съгласно разпоредбата на чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, данъчно задълженото лице, за което ДДС е станало изискуем, е длъжно да го начисли като: 1/издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред; 2/включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка-декларация по чл. 125 от ЗДДС за този данъчен период; и 3/посочи документа по чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗДДС в дневника за продажби за съответния данъчен период. Начисляването на данъка е предвидено в чл. 86, ал. 2 ЗДДС, според който: „Данъкът е длъжим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по този закон - за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем.“

В процесния случай, настоящия касационен състав е на мнение, че безспорно се установява, че дружеството не е изпълнило задължението по чл. 86, ал. 2 вр. ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС, доколкото за издадените фактури на 06.01.2022г. и 10.01.2022г. дружеството е следвало да начисли данъка по реда на чл. 86 ал. 1 от ЗДДС - като посочи издадените фактури в дневника за продажби за данъчен период месец януари 2022 г. и включи размера на данъка в подадената справка-декларация по ЗДДС при определяне на резултата за данъчен период месец януари 2022 г., най-късно до 14.02.2022 г., а за издадените фактури на 01.03.2022г.; 08.03.2022г.; 17.03.2022г. и 18.03.2022г. е следвало да начисли данък по реда на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС – като посочи издадените фактури в дневника за продажби за данъчен период месец март 2022г. и включи размера на данъка в подадената справка-декларация по ЗДДС при определяне на резултата за данъчен период месец март 2022г., най-късно до 14.04.2022г. Вместо това, фактурите са били включени в дневника за продажби за месец август 2023 г., с което е бил осъществен съставът на така вмененото нарушение. Следва обаче да се посочи, че състав на СРС правилно е приел, че АНО е посочил грешно датите на извършване на нарушенията. Неправилно в процесното НП е посочено, че нарушенията са извършени на 15.02.2023г. и на 15.04.2023г., тъй като годината на извършване на нарушенията е 2022г., а не както е посочено в АУАН и НП - 2023г.

При постановяване на оспореното пред АССГ решение не са осъществени релевираните с жалбата касационни основания или други, сред тези, за които касационната инстанция следи служебно-чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро

ЗАНН, вр.чл.218, ал.2 АПК: съществени процесуални нарушения, свързани с правораздавателната власт на СРС, законността на състава, длъжимата за съдебното решение писмена форма и нейните реквизити, както и със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. Предложената от СРС аргументация е съответна на фактическите установявания по делото. Поради това, касационната инстанция намира за ненужно да я преповтаря, като на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН препраща към мотивите на оспореното решение.

По изложените съображения, оспореното решение се оставя в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. 1, вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XIX касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение 3675/12.08.2024 г. по НАХД № 4749/2024 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 115 - ти състав.

Решението е окончателно.